

ת"פ 48576/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 48576-09 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט דרור קליטמן
מאמינה מדינת ישראל
באמצעות לשכת התביעה פתח תקווה
נגד פלוני באמצעות ב"כ עוז'ד עמית פרנטוי
נאשם

החלטה רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו שני אישומים.
2. האישום הראשון מייחס לנאשם ביצוע עבירות של איוםים ותקיפה סתם. בהתאם למתחאר בכתב האישום, בתאריך 2.7.19, תפס הנאשם את אמו בגרונה וניסה לחנק אותה. באותה העת אמר לה שיהרג אותה ונופף לעברה בסכינים וגידף אותה: "תמותי", "תישרפפי".
3. האישום השני מייחס לנאשם ביצוע עבירה של היזק לרכוש בمزיד. בהתאם למתחאר, בתאריך 5.7.19, שבר הנאשם צלה בכר שהטיח אותה בשולחן.
4. בהסכמה הצדדים נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית.

חוות דעת פסיכיאטרית

5. לדין שנערך בתאריך 10.8.20, התקבלה מטעם הפסיכיאטרית המוחזית, חוות דעת בעניינו של הנאשם.
6. בחוות הדעת מפורטות נסיבות חייו של הנאשם, אשר מוכר למערכת הפסיכיאטרית מגיל שמונה והיה מאושפז בשני אשפוזים בעברו, כאשר אובחן בליקוי קוגניטיבי ביןוני והפרעת קשב ורכיבן. כן

נקבע כי ישנו קשיי תפקוד נרחבים, בעית הנהגות ואנרכיזיס.

7. על סמך התרשומות עורכי חווות הדעת, הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין.
8. כמו כן, על פי התרשומותם, הוא לא היה אחראי למשעו בעת ביצוע העבירות.
9. המלצותם היא כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית בעלת מגנות גבוהה וגבולות ברורים, אשר תיתן מענה לצרכי המורכבים.

טייעוני הצדדים

10. ב"כ הנאשם, עו"ד עמית פרנטי, סבור כי בהתאם לחווות הדעת יש להפסיק את ההליכים על פי סעיף 19ב' לחוק הسعد. הוא סבור כי סעיף זה מKENNA את הסמכות לבית המשפט לקבוע זאת על פי הראיות שהובאו לפניוDOI בחווות הדעת על מנת לענות על דרישת זו. הוא מבקש כי הנאשם ישלח לוועדת אבחון על פי חוק הسعد, אולי מעת רקס רק על מנת שייקבעו עבورو דרכי טיפול ומוביל שיתידרש לפסיקת ההחלטה בעניין השירותו של הנאשם ואחריותו המהותית. במסגרת טיעוניו, הפנה הנאשם הוועדה להחלטה על סמך חוות דעת שהתקבלה מהפסיכיאטר המחויז ולא דויקא על פי המלצה של ועדת אבחון.

11. ב"כ המאשימה, עו"ד מאיה אשכנזי, סבורה כי מאוחר והוגבלות בה לOKAהו הנאשם הינה על רקע קוגניטיבי, הרי שועדת האבחון על פי חוק הسعد היא המוסמכת לקבוע זאת ולא פסיכיאטר, ועל כן יש לשולח את הנאשם לוועדת אבחון על מנת שתבחן את השירותו הדינונית והמהותית.

12. הצדדים שלימדו את טיעוניהם בכתב וב"כ הנאשם הוסיף פסיקה נוספת של בית המשפט השלום ולפיה הופסקו הליכים בעניינם של נאים על סמך חוות דעת פסיכיאטרית ללא צורך בחווות דעת של ועדת אבחון.

13. מטעם המאשימה הוגשה תגבה על ידי עו"ד עמוס כהן, בה נטען כי הפסיכיאטר המחויז אינו הגורם המוסמך לקבוע אי כשירות על רקע ליקוי קוגניטיבי ויש לעשות זאת על סמך ועדת אבחון. מה עוד שחוות דעתו של הפסיכיאטר שהוגשה לבית המשפט, אינה מקובלת על המאשימה ובכונת המאשימה לחלק עליה ועל מומחיותו של הפסיכיאטר בנושא ותבקש כי התקיק יקבע להוכחות

בעניין זה.

דין והכרעה

14. סעיף החקק הרלוונטיים לשאלה העומדת בפניו הם סעיף 170(א) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חсад"פ). וסעיף 19ב לחוק הסעד(טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית) תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק הסעד").

15. סעיף 170(א) לחсад"פ קובע: "קבוע בית המשפט, לפי סעיף 6(א) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ז-1955, או לפי סעיף 19ב(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד בדין, יפסיק את ההליכים נגדו; אולם אם ביקש הנאשם לברר את אשמו של הנאשם, יברר בית המשפט את האשמה, ורשאי הוא לעשות כן אף מיזמתו מטעמים מיוחדים שיירשומו".

16. סעיף 19ב לחוק הסעד קובע: "הוועמד אדם לדין פלילי ובית המשפט מצא, אם על פי ראיות שהובאו לפניו מטעם אחד מבuali הדין ואם על פי ראיות שהובאו לפניו ביזמתו שלו, אחת מהלאה:

(1) שהנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת ליקוי בכשו השכל;

(2) שהנאשם עשה את מעשה העבירה שהואשם בו, אך מחמת ליקוי בכשו השכל בשעת מעשה אין הוא בר עונשין, יצווה בית המשפט שהנאשם יובא לפניו ועדת האבחן כדי שתחליט על דרכו הטיפול בו, ויחולו הוראות חוק זה בשינויים המחויבים".

17. מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם, כי בית המשפט מוסמך לקבוע את אי כשירותו של הנאשם לעמוד בדין, בהתאם לחוק הסעד, בהסתמך על חוות דעת פסיכיאטרית. ובלבד שהשתכנע כי יש בה די על מנת להוות ראיות מספיקות לכך כי הנאשם סובל מליקוי שכל ו בשל כך אינו מסוגל לעמוד בדין. וכך גם יכול בית המשפט לקבוע על סמך חוות דעת זו כי הנאשם עשה את העבירות המียวחות לו, כאשר הוא אינו בר עונשין בשל ליקויו השכל.

18. סמכותו זו של בית המשפט נקבעה באופן מפורש בסעיף 19 לחוק הסעד, אשר לא קבוע כי הראיות אותן יש להביא בפניו בבית משפט, צריכות להתבוסס דווקא על עמדתה של ועדת האבחן. וכך אכן נקבע במספר פסקי דין של בתי המשפט השלום, שהובאו בפניו על ידי ב"כ הנאשם ובهم: ת"פ עמוד 3

09/7078 **מדינת ישראל נ' רגס חיים** (17.4.13). ת"פ 14-5773-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.9.19). ת"פ 19-33678-04-08 **מדינת ישראל נ' סלומון** (6.1.20). ת"פ 15-56113-08-15 **מדינת ישראל נ' קדושים** (27.11.17).

19. אלא, שבעניין שבפני, לא ניתן כעת לקבוע מסמורות על פי חווות הדעת שהוגשה וזאת מאחר והוא אינה מקובלת על המאשימה, אשר מעוניינת לחקור את הפסיכיאטר החתום עלייה, על מנת לערער על יכולתו לקבוע את קביעותו בעניינו של הנאשם.

20. מעבר לכך, ב"כ הנאשם עצמו מעוניין כי הנאשם יופנה לוועדת האבחון על מנת שייבחנו דרכו הטיפול בנאשם.

21. לנוכח זאת, מקרה זה שונה מalto שהוצעו בפני על ידי הנאשם. בכל אותם פסקי דין, הbiaה החלטת בית המשפט, בדבר אי חשיבותו של הנאשם, לסיומו של ההליך, לאחר ולא נדרשו דרכי טיפול. כאן, יש צורך בכל מקרה שלוח את הנאשם לוועדת האבחון.

22. לאחר ובכל מקרה יבוא הנאשם בפני וועדת האבחון, הרי שלא נכון יהיה להגבילה אף לקביעת דרכי טיפול. דרכי הטיפול אמורות להתבסס על הליקוי ממנו סובל הנאשם ועל כן בכל מקרה על הוועדה לדון ולתת המלצות בעניין זה.

23. אכן, כדברי ב"כ הנאשם, עלול להיווצר מצב לא נוח באם מסקנות וועדת האבחון יסתרו את מסקנותיו של הפסיכיאטר. אולם, או נוחות אינה עילה המצדיקה החלטה ולפיה וועדת האבחון כל לא מתיחס לנושא.

24. בסופה של דבר יבואו בפני בית המשפט כלל הראות, הן חווות הדעת הפסיכיאטרית, הן חווות דעתה של וועדת האבחון. וכן אם תרצה המאשימה לחקור את הפסיכיאטר או להגיש חוות נגדית. בית המשפט יקבל את החלטתו בנושא על בסיס כלל הראות, גם אם יהיה צורך להכריע ביניהן.

25. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי הנאשם יופנה לוועדת אבחון בהתאם לחוק הסעד אשר תגיש המלצותיה הן בנוגע לכשיותו של הנאשם לעמוד לדין והן באשר לאחריותו לביצוע העבירות המיחסות לו וכן באשר לדרכי טיפול בו.

26. הדיון שנקבע לתאריך 13.10.20, מבוטל. חלף זאת יערך דיון בתאריך 21.3.21 בשעה 11:30.

כאשר לדין זה תוגש חוות הדעת מטעם וועדת האבחון.

.27. ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות סבתו, רחל אשר, בטל': 054-6998669 או באמצעות הסניגור בפקס: 03-5223878.

.28. המזיכירות תשלח החלטה זו לצדדים ולועדת האבחון.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"א, 30 ספטמבר 2020, בהעדך
הצדדים.